

većih brodova potonulo je sa svom momčadi, a dva im zaplijeniše protivnici. Manji su im brodovi također prošli zlo. Izgubili su na tisuće ljudi, od kojih znatan broj bude zarobljen. Izvori mletački vele, da je Roberto nekoje zarobljenike dao oslijepiti, drugima pak da je dao odsjeći ruke i nosove.¹⁾ Prema opisu suvremenika tu zadnju bitku odlučili su brzi brodovi na Robertovoj strani, a ne veli se, koji. To su po svoj prilici bile sagene kralja Zvonimira. Mi smo već prije naglasili, da je Roberto priznavao prednost hrvatskim brodovima, pa je za se, svoju suprugu i pratnju bio odabrao nekoliko hrvatskih brodova.

Vijest o porazu mletačkog brodovlja pod Krfom potresla je Venecijom. Sva se krivnja svaljivala na dužda Dominika Silvija, koga je svjetina, podjarena od slavičnoga Vitala Faliera (ili Faledra) prisilila, da se odreče svoje visoke časti, pa je Vitale Faliero, u prosincu iste godine, bio izabran na njegovo mjesto.

Novi dužd posla u Carigrad Andriju Michiela, Dominika Dandola i Jakova Auria, da od cara Aleksija ishode *odstup Dalmacije*, nad kojom mu republika priznavaše vrhovno pravo, ne obazirući se na hrvatskoga kralja, kojemu su dalmatinski gradovi sad bili vrlo odani. Iz toga se jasno razabire, da je Dalmacija, odnosno gospodstvo nad Jadranom, bio prvi i glavni uzrok, zašto se je republika upustila u taj strašni rat. Sad mletački

¹⁾ Romanin o. c. p. I. p. 324. — Gfrörero. c. I. p. 545.